

כיתה
א'

התעודה הראשונה שלי

אחד האירועים המתקשרים עם ט"ו בשבט הוא חלוקת תעודות.

התעודה יכולה להיות גורם היוצר מוטיבציה, רצון להתקדמות, השתפרות, שימור החיובי. ועלולה להיות מסמך מאכזב הממקם את הילד כחסר יכולות או חסר סיכוי.

בכיתה א', זו הפעם הראשונה בה התלמידים מקבלים תעודה כמותית ומילולית, המשקפת את הישגיהם והתנהגותם. לנו יש את הזכות ללוות אותם בשלב זה, ולהבנות בהם את היחס הנכון להערכה, חשבון נפש והתקדמות.

דווקא החיבור הכרונולוגי של התעודות לחג האילנות, מזמן לנו מבט מעניין על התעודה.

מצד אחד - הַזְעִים בְּדַמְעָה - בְּרָנָה יָקָרָה (תהילים קכ"ו ה'). התעודה מהווה סיכום לתקופה שהייתה עד כה, למאמצי התלמיד והישגיו הלימודיים והחברתיים. על התלמיד לקחת אחריות על התמונה המשתקפת בתעודה, ולהכיר בו כמי שיצר אותה.

מאידך - הטבע מלמד אותנו שפעמים רבות יש צורך בסבלנות רבה בתהליך הצמיחה והפריחה. ידוע לכולם שיש שלב שהגרעין נרקב ומתוכו צומח העץ כולו. התעודה, גם אם היא כואבת ומאכזבת, יכולה להיות הזדמנות לצמיחה מחודשת וחיובית.

עלינו לנצל את ההזדמנות החינוכית הגלומה בתעודות, ולחוות עם התלמידים מודל ללקיחת אחריות, חשבון נפש וקבלה לעתיד.

מעגל השנה היהודי מלא בקריאה לעצירה ולחשבון נפש אישי וציבורי.

מידי לילה, בקריאת שמע על המיטה, אנו מקדישים מספר דקות לסיכום היום וחשיבה על מחר טוב יותר. שבת היא פסק זמן במרוץ השבוע, ראש חודש מהווה הזדמנות להתבוננות והתכווננות מחודשת, וכמובן - הימים הנוראים.

אנו ממליצים ללוות את חלוקת התעודות בתהליך הסקת מסקנות וקבלה לעתיד באמצעות מספר שאלות (ביום החלוקה עצמו כעבודה בכיתה, כדף משימה משותף להורים וילדים, או בכיתה לאחר מספר ימים שהתלמידים קיבלו תגובות בבית ונרגעו מההתרגשות הראשונית).

ניתן כמובן להכין תרמילון שהתלמידים יוכלו לבחור תשובות מתוכו, כדי להקל עליהם.

מה משמח אותי בתעודה?

מה מאכזב אותי בתעודה?

מה מפתיע אותי בתעודה?

בזכות מה קיבלתי הערכה חיובית? אלו מאמצים השקעתי בזה?

איזו התנהגות כדאי לי להמשיך?

במה אני רוצה להצליח יותר?

מה כדאי לי לשנות?

במי אני יכול להיעזר?